

Udenfor betænkningen var der stillet følgende underændringsforslag:

Af *Aksel Larsen, Ragnhild Andersen* og *Alfred Jensen*:

Til ændringsforslag nr. 5.
I 5. linie udgår ordet „anden“.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje forhandling sættes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Peter Nielsen): I de tre møder, udvalget har holdt om det foreliggende lovforslag, har man haft lejlighed til at drøfte dette med repræsentanter for de brancher, hvis varer er omfattet af lovforslaget.

Det er naturligt, at man fra den side ønsker loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger ophævet hurtigst muligt, men man er samtidig indstillet på, at det vil være mest formålstjenligt at lade det ske gennem en aftrapning af afgifterne, idet dette vil forårsage mindst afbræk i handelen, dog under forudsætning af, at en sådan aftrapning ikke vil medføre en udsættelse af tidspunktet for afgifternes fuldstændige bortfald. Udvalget er for så vidt enig om lovforslagets første syv paragraffer, selvom der er forskellige meninger om, hvor hurtigt en sådan aftrapning skal foregå.

Man er enig om de første to paragraffer, der betyder, at afgifterne bliver ens for de forskellige handelsformer, hvad enten der ydes kasserabat eller ej, eller hvad enten salget sker fra grossistvirksomhedernes egne detailudsalg eller fra selvstændige forretninger.

Da grossisternes normale kreditgivning er 3 måneder, er udvalget enedes med finansministeren om, at man skal yde samme kredit med hensyn til afgifterne, hvorfor indbetalingsfristen på 2 måneder foreslås ændret til 2½ måned, hvilket i praksis vil give 3 måneders henstand.

Man er ligeledes enig om afviklingsprincippet, derimod ikke om, i hvilket tempo den skal foregå. Ifølge lovforslaget skulle det være i ti trin med et kvartals interval, medens et mindretal bestående af venstres og det konservatives folkepartis

medlemmer kun ønsker 1 måneds mellemrum.

Finansministeren har med tilslutning af udvalgets flertal, socialdemokratiet og det radikale venstre, dog ment, at aftrapningen kan foregå noget hurtigere end i lovforslaget angivet, og stiller derfor ændringsforslag om, at aftrapningen foregår med 10 pct. hveranden måned i stedet for hvert kvartal. Det vil betyde, at afgifterne kan afvikles fuldstændig på 1½ år, efter at man har påbegyndt afviklingen, og allerede efter 8 måneders forløb kan afgifterne være halveret.

Det foreslås endvidere, at finansministeren med tilslutning af finansudvalget og efter forhandling med de pågældende brancher kan fastsætte andre intervaller, for så vidt det ikke forrykker tidspunktet for den endelige afvikling. Det kan have sine praktiske fordele, således at en aftrapning f. eks. ikke foretages umiddelbart efter en af de gode salgssæsoner, f. eks. julemåneden, hvorved man ville hæmme salget nogen tid.

Under førstebehandlingen blev der ytret ønske om, at finansministerens beføjelse til fastsættelse af tidspunktet for afgifternes bortfald blev gjort betinget af tilslutning fra et folketingsudvalg. Dette ønske har finansministeren imødekommet, idet han stiller ændringsforslag om, at en sådan beslutning skal ske med tilslutning af finansudvalget. Dette ændringsforslag er tiltrådt af flertallet, det radikale venstre og socialdemokratiet, medens mindretallet ikke deltager i denne indstilling, da man fortsat ønsker afgifternes bortfald tidsbestemt.

Der er altså i udvalget nogenlunde enighed om, hvorledes loven skal virke i den resterende tid, og om, hvordan den skal afvikles. Derimod har man ikke kunnet opnå enighed om hvornår, hvorfor mindretallet, det konservative folkeparti og venstre, har stillet ændringsforslag herom. Disse ændringsforslag vil man selv motivere her i tinget.

Må jeg dernæst som mit partis ordfører fremsætte nogle bemærkninger.

Der er selvfølgelig ikke fra mit partis side ønske om at opretholde den såkaldte tøjsskat længere end nødvendigt, og finans-